

Subscription.

Inland: Rs. 50/- year

For Advertisement

Apply to:

The Manager,
'The Morning Star,'
182, First Cross Street
JAFFNA.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/104/News/89

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 149 Jaffna, Friday, 15 DECEMBER 1939 No. 50

EXALTEH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

News and Articles in
Tamil and English.
Please send them to

THE EDITOR,
'The Morning Star,'
182, First Cross Street,
JAFFNA.

A Revered Minister Remembered

On his 50th Death Anniversary

The Rev. S. R. Hitchcock

(Born 17 Jan. 1865 - Died 5 Dec. 1939)

The members of the family of the late Rev. Shanmugam Ramalingam Hitchcock and Mrs. Hitchcock of Chavakachcheri arranged a Thanksgiving Service on the occasion of the Rev. Hitchcock's 50th Death Anniversary on Tuesday the 5th of December at 3.00 p. m. at the Chavakachcheri Church. The Rev. V. Rajkumar pastor of the Church led the service assisted by the Revd. G. D. Anandarajan, a great grandson and the Rev. Sathian Kadirgamar, a grandson. The lessons were read by Dr. Mrs. Chandra Ambalavanar a grand-daughter and Mr. Kirupa Thambirajah another grandson—Mr. S. S. Selvaurai Retired Principal of American Mission College, Udupiddy paid a tribute to the life and work of the Rev. & Mrs. Hitchcock from his personal memories of their ministry at Udupiddy for over ten years. Mr. Selvadurai referred to the Rev. Hitchcock's simple but tenacious faith in his Lord, his deep commitment to the ministry, his love and concern for his parishioners and his humble and exemplary Christian character. He had a generous heart which led him to care and serve the poor and those in need. There would be many who would gratefully acknowledge their debt to the Rev. Hitchcock's help and guidance.

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar preached the sermon based on the text "As for me I will behold thy face in righteousness, I shall be satisfied, when I awake with thy likeness" Ps. 17:15. The Bishop said, for those who believe in the life after death as a life in the presence of God, life here on earth becomes a process "to fit us for God's presence." He quoted the words of John Donne. "Since I am coming to that holy room where with the choir of Saints for evermore I shall be made thy music, as I come I tune the instrument here at the door and what I must do then think here before."

As members of the family, relations and friends gratefully remembered the life and ministry of the Hitchcocks, it would be appropriate the

Bishop said to remember a challenge given by the late Dr. D. T. Niles at a convention in the Ashram about 30 years ago. The great fault of the prodigal son, Dr. Niles said was that he lived on his capital inevitably leading on to bankruptcy. As members of Christian families, we have much "spiritual capital" stored up for us by the faith, life and service of our ancestors said Dr. Niles. We would be behaving like the prodigal if we begin to live merely on that spiritual capital without in our own generation manifesting the same faith, life and service.

The Chavakachcheri Church choir, the family choir, and Mrs. Jeeva Ratnasabapathy rendered special songs. The Bishop unveiled a memorial tablet in the Church at the close of the service.

The members of the family have started a memorial fund in the name of the Rev. & Mrs. S. R. Hitchcock to be held by the Diocese as a fund of the Chavakachcheri Church.

A fellowship Tea followed at the Parish Hall when Mr. S. Sellathurai J. P., of Kodikamam sang a special composition in appreciation of the life and ministry of the Hitchcocks. It was gratefully remembered that of the eight children of the late Rev. Hitchcock, seven of them are still with us. Mrs. C. C. Kanapathipillai, the Rev. L. N. Hitchcock, Mrs. J. W. A. Kadirgamar, Mrs. I. P. Thurairatnam, Mrs. S. K. Rajaratnam, Mrs. A. C. Thambirajah and Mr. Ariam Hitchcock. His eldest son Mr. E. T. Hitchcock died some years ago.

We reproduce elsewhere in this issue an appreciation of the late Rev. Hitchcock published in the Morning Star 50 years ago in its issue of 8th December 1939 soon after his death.

The Late Rev. S. R. Hitchcock.

The death occurred on Tuesday the 5th instant of the Rev. S. R. Hitchcock, retired Pastor of the Jaffna Council of the South India United Church. Mr. Hitchcock was seven-

Sami pulam. Library St. Andrew's Day at Mankulam.

Sami pulam is a village half way between Paranthan and Poonakary on the Paranthan-Poonakary Road. It is 9 miles from paranthan. The Diocese purchased a land there recently and a Day Care Centre has been started. It was formally inaugurated on Tuesday the 28th of November at 2.30 p. m. with a prayer of dedication by the Bishop the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. The Rev. S. Jeyanesan, Minister in Charge of the Kili-nochchi District work welcomed the gathering. Among those present was Mr. Balasubramaniam, A. G. A. Poonakary. About 300 people from the village participated in the function. The Rural Development officer and the Grama Sevaka of the area also spoke thanking the Diocese for starting this venture in their village. A Fellowship Tea followed.

ty-six years of age at the time of death and retired from active service in 1931 though he continued to do part time religious work at Moolai, Suthumalai and Chavakachcheri respectively, till he became infirm two years ago. Mr. Hitchcock was a student in Dr Samuel Hewland's Theological Class at Jaffna College and having worked as a Preacher was ordained to the ministry in 1906. Among the places he worked at are Usan, Chavakachcheri (twice), Atchuvely, Udupiddy (twice), Velanai and Navalay.

Mr. Hitchcock was noted for the homely language of his sermons, a deep and unshakable faith in God's promises, a large hearted and impulsive generosity to colleagues and subordinates and fiery evangelistic zeal. There have been greater scholars in the ministry of the American Mission and the J. C. S. I. U. C. able administrators and more powerful preachers. But there has been scarcely any one in the Christian ministry in Jaffna within living memory more loveable and sympathetic. His sincerity and earnestness might have been equalled, but hardly ever surpassed. He will be remembered with affection by all his colleagues young and old. It is a pity that the habit of autobiography is not common in our country otherwise the Rev. S. R. Hitchcock's long and crowded experience would have proved invaluable to the Jaffna Church.

The St. Andrew's CSI Church Centre at Mankulam observed St. Andrew's Day on the 30th of November with a day's celebrations, beginning with Holy Communion Service. The Chief Guest was the Rev. D. R. Ampalavanar, Dean at the Christian Theological Seminary & Institute for Lay People, Chunnakam. The Rev. Ampalavanar hoisted the St. Andrew's flag and celebrated the Holy Communion, assisted by the minister of the Church the Rev. D. S. Thiagarajah. The sermon was preached by the Rev. Ampalavanar and there was a packed congregation of about 400 people. A Fellowship Lunch followed the service. At the Tree Planting Ceremony, mango, mahogany and naga saplings were planted by the Revds. D. R. Ambalavanar, S. Jeyanesan, Thomas O'Leary and Mrs. Leela Emerson. There was also an impressive exhibition of works from the Carpentry Section of the Vocational Training Centre. Most of the clergy of the Diocese in the Churches south of Elephant Pass and other friends and wellwishers also participated in the celebrations.

Puliyangkulam.

The Jaffna Diocese of the C. S. I recently purchased a three acres plot of land along the Kandy Road at Puliyangkulam to start a Church Centre. A temporary structure adequate to house a Day Care Centre was completed recently and the Centre was opened by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar on Tuesday the 28th of November at 10.00 a. m. The place was colourfully decorated and despite the rains a large number from the village participated in the opening ceremony. The Rev. P. R. Navendranugoolan, Minister in Charge of the Vavuniya District work welcomed the gathering. Mr. N. Tharmakulasingam, the Grama Sevaka of Puliyangkulam North and Mr. N. Yogarajah, Grama Sevaka of Puliyangkulam South were among the speakers who warmly welcomed the step taken by the Diocese and assured the support of the public for a service programme which is aimed to help the poor in the area.

Father Celestine Fernando's legacy - The S.C.M. of Ceylon (Sri Lanka).

Of all that Father Celestine had been and done, to me he was always the father-figure of the Student Christian Movement during its most impressionable years in this country and internationally. The prefix Father fitted him best, even to us who do not use that prefix for our pastors. I came to know him first as the honorary general secretary of the Ceylon S.C.M. exactly forty years ago, when I attended my first S.C.M. conference in this country at the Training Colony, Peradeniya. There was much preparation for this conference and much correspondence between us as I was the student delegate for the General Council of the S.C.M. There were more than 200 participants at the conference. In later years many a Christian leader referred to that conference with much gratitude. There was some justification for it. It was the leadership that Father Celestine was able to command for the conference and the tremendous planning of every detail. Father Celestine was just 35 years old. D. T. Niles was present right through the conference and conducted the daily Bible Studies. It was an unforgettable experience. There were others like Basil Jackson, Robert Nelson, C. J. Eliezer, Bryan de Kretser, Lakshman Perera (later the chairman of the World Christian Youth Conference at Kottayam), Basil Pullenayagam, J.G. Arasaratnam, Harry Jayasinghe, Gerald Cooray, Edwin Jeyaraj Shelton de Silva and Ivor de Silva. Marwell de Atwils, later the very energetic and dynamic full time Secretary of the Ceylon S.C.M. was a student delegate from Wesley College. It is a pity that Marwell died young! But where was Father Celestine at the conference? We were told with regret that he had fallen ill! However, he took residence in the campus and sent word to us to meet him in small groups. He could not even attend a single session of the conference. But how much he achieved by that personal meeting is now incalculable in terms of Christian care and concern. His pastoral care never ever faded to the very end. If correspondence or news of each other lapsed it was he who always initiated the correspondence. He wrote to me on my retirement a year ago. A few weeks before his death he inquired whether I received that letter and how I was progressing in the Seminary and wanted me to contact Bishop Kulandran to obtain an English translation of the 'History of the Tamil Bible. Father Celestine's interest in us never ceased. His parish extended beyond the confines of his own immediate parish. The men and women

he helped to develop in Christian leadership and life are now spread far and wide on the globe.

The very valuable series of the Uduvil Conferences organised by D. T. Niles had the fullest support of Father Celestine and in the last of those series in 1966 entitled "Christian witness in contemporary Ceylon" Father Celestine was chairman of the conference. The closing service and sermon by Father Celestine was a moving one and it contained a note of immense thanksgiving to D. T. Niles for what he meant to all of us. In retrospect now, it was also a touching farewell to D. T. Niles in the midst of a very representative gathering of Christians from the entire country. It was the last of such conferences. D. T. Niles passed away in the courses of time and there have been no such conferences or meetings of Christians of that calibre ever since.

From the strategic vantage point of University Chaplain and S. C. M. Secretary, he created a very strong nucleus of Christian leadership irrespective of denominational differences and therefore was a truly Ecumenical leader. He introduced us to some of the finest leaders in the Church in Ceylon and the Ecumenical Movement. His conferences included Bishops Lakdasa, Kulandran, D. T. Niles, Sevak Selvaratnam, M. M. Thomas, Chandran Devanesan, C. S. Paul and the like. Bishop Lakshman came into the scene with great zeal and dynamism like an ethereal 'vision' to use Bishop Kulandran's words of tribute. Father Celestine was able to celebrate Holy Communion with Bishop Lakshman before Bishop Lakshman's departure and so too the departure of Father Celestine in prayer with his wife Nora was truly blessed.

Father Celestine was deeply involved in all the relevant efforts for Christian nurture in this land. Bible Studies, learned lectures, fellowship of Senior friends of the S.C.M., Student Volunteer Movements, World University Service, Laymen's Movements such as the Christian Teachers Guild, YMCA, Religious Drama, were established and continued with great enthusiasm. Behind it all there was the ever watchful presence and encouragement of Father Celestine. As a young priest he was invited to be the Chief Guest at the Jaffna College. Prize giving and during my tenure of office he and Nora spent a week in the College carrying out a Mission to the College Community.

In close proximity to Father Celestine's death we have

Faith And Worship.

(By courtesy S. I. Churchman)
Continued from 1.12.89 issue.

Unless the churches remain in a permanent attitude of intercession and adoration 'in spirit and truth' (John 4:24), they cannot renew their inner life, proclaim the good news of Jesus Christ to the world, raise their voice against the powers of evil and implement the kingdom gifts of peace and justice.

Lex credendi, lex orandi: the way we pray reflects the content of our faith and, conversely, our doctrines shape our rituals of worship.

This was a cardinal principle of the ancient church, which saw worship and doctrine as a totality, conveying life in Christ as one and the same embracing event of salvation.

Such an understanding says No to a fragmentary, dichotomized method of understanding and manifesting how God works in human history.

When Eastern churches speak about orthodoxy, they reflect this wholeness. Doctrine, ethics and the Christian way of living are not independent systems. Everything is a 'matter of faith' and everything is a 'matter of worship'. Faith and worship, liturgy and life are inseparable.

This ethos from the Eastern tradition has enriched the ecumenical agenda with insights and perspectives that have been less familiar or forgotten in the Western tradition — such as monastic spirituality, communication of the faith through iconography and the 'liturgy after the liturgy' — extending into life in society.

One could mention several factors behind this emergence of worship renewal in the ecumenical

also lost two very strong and impressive S. C. M. personalities of different generations who certainly came under the direct or indirect influence of Father Celestine and I refer to Bala Gunasegaram of Gurutalawa and Rajani Thirana-gama of the Jaffna University. We can only hope that they will be our guardian angels at this time of great travail to us left below.

Those of us who came under the influence of that benign and kindly light, Father Celestine, are deeply grateful to God for this great gift of a friend, philosopher and guide to us. Our lives were certainly brighter, better and more purposeful because of this association with Father Celestine. He will remain green in our memory for ever. May his influence continue in the S. C. M., the Church and all his dear concerns for years to come.

Rajan Kadirgamar.

menical movement. An important reason is the need to avoid an idolatrous conflict in which churches, as institutions and, sociological communities, might otherwise be imprisoned.

In recent decades, churches have gradually reinforced the militant tone of their voices. They have spoken of 'advocacy' and 'resistance' as models of mission. They have insisted that solidarity with the poor and oppressed is part of the gospel discipline.

The result has been confrontation in the arena of political decision-making. Against this background, the churches need a spiritual catharsis if they are to discern whether or not they are themselves being faithful and obedient to the gospel.

Along with the struggle against the powers come many ambiguities. In the process of analyzing historical contexts, we may impose on people new idols which we invest with the honour due to God alone.

Thus the churches need a deeper knowledge of God, in the presence of his Spirit, before the icon of his face in an act of praise and adoration.

They need to focus their attention on God, to whom belong the wisdom, the power and the glory. Political wisdom must be sought in the experience of prayer and spiritual worship offered to God in daily life.

A second important reason for ecumenical liturgical renewal is the need to affirm worship as a way to confess, to live and to celebrate the faith.

There are churches in the ecumenical movement and in the WCC which do not have a tradition of doctrines, of extensive and systematic catechism, of dogmatic decisions handed on by authoritative councils. In many churches the liturgy is essential to living and proclaiming the faith with the whole human being, heart and mind. Worship profoundly touches the senses of those present. Just as the disciples became witnesses, they too are compelled to recount their experience.

Worship not only stimulates and intensifies the faith, but also opens a way to faith. There is a call to mission in every service of worship.

In prayer and worship God's gracious gift of the unity of all is discovered in a mysterious way.

Lex orandi is an echo of that heavenly liturgy which affirms God's power over the creation. Jesus Christ is the Lord, because he is the minister (leiturgos of the New Covenant Hebrews 8:2). Christ alone the Lamb of God who broke the seals of tyranny, is able to inaugurate a new earth and a new heaven (Revelation 6:10).

(to be continued)

உதய தாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

மார் 149 15-12-1989 [இதழ் 50

சிந்தனை 42.

ஓசியா 13:14: அதிகாரங்கள்.

தியான வாக்கியம் 14:7.

“இஸ்ரவேலே உன் இறைவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் திரும்பு.” தீமையில் நிலை கொண்டிருப்போரே, இறைவனிடத்திற்குத் திரும்புகள் என்று தொனி செய்கின்றது இவ்வசனம். நன்மைக்கும், தீமைக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் மனிதன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான். இவனுடைய மாறுபட்ட வாழ்வு, இறைவனிடம் இலகைத் திரும்புவதற்குத் தடை யாக இருக்கின்றது. இவ்வண்மையை ஏசாயா 5:20-ம் வசனம் தொனி செய்கின்றது.

இறைவனுக்குப் பயந்து அவருடைய சத்தத்திற்குச் செவி சாய்க்கும் மக்களை, தம் வலையில் அகப்படக் கண்ணி வைத்துக் காத்திருப்பவர்கள் மேற் கூறப்பட்ட மக்கள் இவர்களிடம் தப்பிப் பிழைப்பது பெரிய தோர் போராட்டம் என்று கூறுகின்றது எபே 6:12. போராட்ட வாழ்வில் வெற்றி கிட்ட வேண்டுமானால், இறைவனுடைய வல்லமையைப் பெற வேண்டும்- பெறுவதற்கு அவரிடம் கிட்டிச் செல்ல வேண்டும்- இறைவழி மறந்து, மாற்று வழி தேடும் எவரும், போராட்ட வாழ்வில் வெற்றி பெறுவது அரிது என்ற உண்மையைத் தொனி செய்கின்றது ஓசியா 14:3.

தாவீது மன்னனின் வரலாற்றில் இவ்வண்மை மெய்ப்பிக்கப்படுகின்றது- 2 சாமு. 24 ஆம் அதிகாரம். மனித பெலத்தை மதிப்பீடு செய்து, இறை பெலத்தை மறந்த ஒருவரை, இப்பகுதியில் இவ்வண்மை காணப்படுகின்றான்.

இவனின் தவறான நிலைப்பாடு, இவனுக்குச் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட போது, தவறு உணர்ந்து இறை வழிக்குத் திரும்பிய தாவீது கூறி யது,

“கொடிய இடுக்கணில் அகப்பட்டிருக்கிறேன். இப்போது நாம் இறைவனுடைய கையிலே விழுவோமாக. அவருடைய இரக்கங்கள் மகா பெரியது. மனுசனுடைய கையிலே விழா திருப்பனாக.” (2 சாமு 24:14)

போராட்ட வாழ்வில், மனித பெலத்தையும் அதிகார ஆளுமையையும் நம்பி, இறைவனைவிட்டு விலகி துரம்போகும் சோதனை, என்றமே எல்லோருக்கும் பொதுவிதி. சோதனையில் வெற்றி வேண்டுமானால், மனித இனம் இறைவனிடம் திரும்பவே வேண்டும். அன்புக்குரியவன் என்று இறைவனால் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட தாவீது (2 சா 3:18) தவறு இழைத்த போது இறைவன் தண்டனையின் குரலை எழுப்பினார்.

(2 சாமு 24:13).

தண்டனைக்குத் தன் மக்களும் தானும் தப்பிப்பிழைக்க, இறைவனுடைய கரத்துக்குள் விழுந்தான். தண்டனை வந்தது-வேகம் தணிந்தே வந்தது. இவ்வண்மையை உள்ளடக்கி நிற்கின்றது ஓசி. 14:4.

யாரிடம் இறைவனுடைய கோபம் நீங்கும்?

தவறை, தவறு என்று உணர்ந்து, இறைவனிடம் திரும்பும் மக்களிடம், இறைவன் கோபம் கொள்ளார்.

நாம் வாழும் சமூகமும் நாமும், எப்படிப்பட்ட இயல்புக்கத்தை

உடையவர்கள் என்பதை ஏசாயா 5:20 கூறுகின்றது. இவ்வியல்புக்கத்தை உள்ளடக்கியவர்கள், கர்த்தருக்குப் பயந்து, அவர் வழியில் நிற்பவர்களைக் கண்ணி வைத்துப் பிடித்துத் தம்வழிக்குப் பயன்படுத்துவதில் ஆர்வமுடையவர்களாக இருப்பார்கள். இவ்வண்மையைத் தொனி செய்கின்றது சங்கீதம் 119:110-ம் வசனம்.

கண்ணிக்கு, நம்மை விலக்கிக் காப்பது, வேதவசனங்களும் அவை காட்டும் ஜீவ வழிகளும் என்று சங்கீதம் 119:109,110 ம் வசனங்களின் இறுதிப்பகுதிகள் தொனி செய்கின்றன. நம் மீட்பரும் மேய்ப்பருமான இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்வினும் பணியினும், தொடக்க முதல் முடிவுவரை, கண்ணிவைத்துக் குருவி பிடிக்கும் பாணி தொடர்ந்தே சென்றது.

ஆ. வே. இயேசுதாசன்.

தொடர்ந்த இடர்பாடுகளிலெல்லாம், இறைபணி இருளடையாது இருக்க உதவியது, வேதவசனங்களும் இறை உறவில் இணைந்த வாழ்வியலும் என்றே கூறவேண்டும். இவ்வண்மை நகவாழ்விலும் இறவாமை பெறவேண்டும்.

வேதம் கூறும் உண்மைகளும், உண்மைகள் உறுதியாக்கப்படும் உடன்படிக்கைகளும் உள்ளத்துக் குரியதாக வேண்டும் என்பது எரே 32:33 தரும் அறிவு, இவ்வறிவை மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்லுகின்றது ஏசாயா 51:7.

வேதவசனங்களை உள்வாங்கி உள்ளத்தில் பதித்து வேதத்தையுடையவர்களாக வாழ்பவர்கள் மகிழ்ந்திருப்பார்கள் என்று ஏசாயா 51:11 ஆம் வசனம் கூறுகின்றது. வேதத்தை இதயத்தில் பதித்திருக்கும் மக்கள், வேதவியலுக்கு ஏற்ப வாழவேண்டும் என்று மத்தே 25:31 தொடக்கம் முடிவுவரை கூறுகின்றது.

இறைவனுடைய வார்த்தைகளை வேதத்திலிருந்து கண்டும்-கேட்டும்-உட்கொண்டும்-உணர்ந்தும்-இதயத்தில் பதித்தும் வாழுகின்ற மக்கள், தன்னோடும் தன்னுறவுக்குள்ளும் இயப்பதை, தந்தையின் வடிவீனநின்ற மகனே மகனே என்று அழைப்பு விடுக்கும் இறைவன், தன் சமீபமாய் வைத்துக் கொள்ளவே விரும்புகின்றார். நாம், அவரை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுவதை, அவர் விரும்புவதேயில்லை.

இறைமகன் இயேசு கிறிஸ்துவின் வழிவந்து இறைவனுக்குச் சமீபமானவர்கள், மேலும் அதிகம் சமீபமாக வேண்டும் என்று ரோமர் 13:11 கூறுகின்றது.

செய்திகள்:-

சிறைத்தண்டனை.

வங்கியில்போதியபணம் இல்லாமல் காசோலையைப் பிறருக்கு வழங்கும் செயல் இன்றாக முதல் இந்தியாவில் ஒரு குற்றமாகக் கருதப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் குற்றத்திற்கு ஓராண்டு வரை சிறைத்தண்டனையோ, காசோலையில் குறிப்பிட்ட தொகையில் இரண்டு மடங்கு அபராதமோ அல்லது இரண்டுமோ விதிக்கப்படலாம்.

ஆனால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும் காசோலைகள் இந்தப் பிரிவின் கீழ் வரா.

புனித அந்திரேயா திருச்சபை-மாங்குளம்.

ஆண்டு விழா.

மாங்குளத்திலுள்ள யாழ். பேராயத்தைச் சேர்ந்த புனித அந்திரேயா திருச்சபையின் ஆண்டு விழா, கடந்த மாதம் 30 ஆம் திகதி (30.11.89), மிக்க விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவிற்கு அருட்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்களும், திருமதி. அம்பலவாணர் அவர்களும் சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டனர்.

அன்று காலை 10.30 மணியளவில், இச்சபையின் குரு, அருட்திரு. டி. எஸ். தியாகராசா அவர்கள் தலைமையில், நன்றி செலுத்தும் நற்கூறனை ஆராதனை நடைபெற்றது. ஆராதனையின் தொடக்கத்தில், குரு இல்லத்திலிருந்து சகோதரன் அன்டூ, சிலுவையுடன் பலனியின் முன்செல்ல. போதகர் அம்மா திருமதி தயா தியாகராசாவின் தலைமையில் பாடகர் குழுவும், போதகர்மாரும் பயபக்தியாய் ஆலய வாயிலண்டை சேர்ந்தனர். அருட்திரு அம்பலவாணர் அவர்கள் இச்சபையின் கொடியை முறைப்படி ஏற்றி வைத்தார். அதன் பின் இன்னிசைப் பாடல்கள் பாடிக்கொண்டு அனைவரும் ஆலயத்திற்குள் போய் அமர்ந்தனர்.

இவ்வாராதனையில் திரு. P. தேவராசா, திரு. டேவிட் மூர்த்தி, திரு. ஜோசெப்ஸ் ஆகியோர் திருமுறைப் பாடல்களை வாசித்தனர். மன்றாட்டு செயல், செல்வி ஜெயராணி, செல்வி பிரிசில்லா, செல்வி வசந்தி, செல்வி ஜெகரூமி ஆகியோரினால் பயபக்தியுடன் செய்யப்பட்டது அருட்திரு. அம்பலவாணர் அவர்கள் தமது அருளுரையில், ஆண்டவரால் முதன்முதலாக அழைக்கப்பட்ட புனித அந்திரேயாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை, உரிய வேத சான்றுகளுடன் விளக்கி, இவரின் பெயரைத் தாங்கியுள்ள இத்திருச்சபை, அவரின் குணசேவர்களாகிய பொறுமை, இறைபணியில் காட்டிய ஆர்வம், பிறரை இயேசுவன்னை கொண்டு வருவதில் எடுத்த ஊக்கம், இறுதிவரை இயேசுவை உயர்த்தித் தன்னைத் தாழ்த்தி பணிவன்புடன் செய்து வந்த நற்பணிகள் ஆகியவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டுமெனக் கூறி, இச்சபையை வாழ்த்தினார்.

ஆராதனையில், சபைப் பாடகர் குழுவும், ஒய்வு நாட்பாடசாலைப் பிள்ளைகளும், போதகர் அம்மாவும் பாடிய சிறப்புப் பாடல்கள் அனைவரையும் பக்திப்பரவசத்தில் ஆழ்த்தியது. இவ்விழாவில், சினிநொச்சியில் பணியாற்றும் அருட்திரு. S. ஜெயநேசன், சாலோம் நகர் அருட்திரு. P. ரூரியகுமார், சமாதானபுரம் சகோதரன் P. தேவராசா, செட்டிசுளம் சகோதரன் J. ஜின்னத்துரை, உயிலங்குளம் சகோதரன் S. அன்ரணி ஆகிய ஊழியர் சமூகமளித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. மாங்குளம் சேகரத்திலுள்ள சபைகளிலிருந்து சபையார் திரண்டுவந்து இவ்விழாவில் கலந்து மகிழ்ந்தனர்.

ஆராதனையின் பின் நண்பகல் 12.30 மணியளவில் அனைவரும் ஐக்கிய விருந்தில் கலந்து கொண்டனர். இதன் பின் மாங்குளங்கள், சிறப்பு விருந்தினராலும், சமூகமளித்த போதகர்மார், ஊழியர் ஆகியோராலும், கருணா நிலையம் அதிபர் திருமதி. லீலா எமோச்சலும் நாட்டப்பட்டன. பின்னர், இச்சபையால் நடத்தப்படும் தச்சுவேலை நிலையத்தைப் பார்வையிட்டனர். அதன்பின், சிறப்புவிருந்தினர், மாங்குளம் சேகரத்தைச் சேர்ந்த மகிழ்ச்சிபுரம், அருள்புரம் ஆகிய நிலையங்களைச் சந்தித்தனர். இவ்விழாவில் கலந்து கொள்ள வெளியிடங்களிலிருந்து வருகை தந்த அனைவரும், சில ஆண்டு களுக்கு முன் காடாக இருந்த இவ்விடத்தில், இப்போது ஆண்டவருக்கு மகிமையாகப் பெரும்பணிகள் நடைபெறுவதைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

உதவிக்குருத்துவ அருட்பொழிவு.

யாழ். கல் லாரி முதல்வர் டாக்டர் எஸ். ஜெபநேசன் அவர்கள் உதவிக்குருவாக இம்மாதம் 1 ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் 3.00 மணியளவில், பேராயர் அருள்மிகு டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்களால் திருமுந்நிலைப் படுத்தப்பட்டார்.

திருமுந்நிலைப்படுத்தும் ஆராதனை வட்டுக்கோட்டைத் திருக்கோவிலில், பேராயர் அம்பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. அருட்பொழிவு பெறுபவரை, அருட்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்கள் சம்பிரதாய முறைப்படி பேராயர் முன்றிறுத்தினார். கொழும்பு-புனித அந்திரேயா திருச்சபையின் குருவானவர் அருட்திரு. ரொம் ஓவியறி (The Rev. Tom O'Leary) அவர்கள் அருளுரை ஆற்றினார். திருமுறைப் பாடல்கள்திருமதி S. D. வைரசிங்கி, திரு. W. D. குலத்துங்கம், திரு. T. H. வசந்தகுமார் ஆகியோரால் வாசிக்கப்பட்டன. மன்றாட்டு செயல்களை, செல்வி T. ஜெயராணி, திரு. தேவ அருட்செல்வம், திரு. P. இரத்தனராசா, திரு. N. பேரம்பலம் ஆகியோர் நடத்தினர்.

அன்று நடத்தப்பட்ட திருவிருந்து ஆராதனையை, பேராயர் அவர்கள், அருட்திரு. D. S. தியாகராசா, அருட்திரு. S. P. ஜெயசிங்கம், அருட்திரு. கிறிஸ்ரோ T. ரெபேஸ் ஆகியோர் உதவியுடன் நடத்தினார். யாழ். கல்லூரிப் பாடகர் குழுவினரால் சிறப்புப் பாடல்கள் பாடப்பட்டன. ஆராதனையின் பின், சமூகமளித்த அனைவருக்கும் தேநீர் விருந்துபசரனை ஆலய முன்றலில் நடத்தப்பட்டது.

அமெரிக்க-சோவியத் தலைவர்களின் உச்சி மாநாடு.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோர்ஜ் புஷ்வும், சோவியத் தலைவர் மிகையல் கொர்பச்சேவும், மத்திய தரைக் கடற் பிராந்தியத்தில் யுத்தக் கப்பல் ஒன்றில், டிசம்பர் 3 ஆம் திகதி சந்தித்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர். இச்சந்திப்பு, இதுவரை இரு நாட்டுத் தலைவர்களுக்கும் இடையில் இடம் பெற்றிராத ஒரு தனித்துவமான சந்திப்பென்று, உலக அரசியல் அவதானிகள் கருதுகின்றனர்.

மிகையல் கொர்பச்சேவ், சோவியத் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றதன் பின்னர் உலகில் பதற்றங்கள், நெருக்கடிகள் தணிந்திருக்கின்றன. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் சோவியத் தலைவர், அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக இருந்த நேகளை ஆறு தடவைகள் சந்தித்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். ஆகவே, இப்போது நடைபெறும் இத் தலைவர்களின் சந்திப்பு இன்றியமையாதது-சிறப்பு மிக்கது.

சி. ஐ. ஏ. தகவல்.

இந்தியா, ஹைட்ரஜன் குண்டு தயாரித்து வருவதாக சி. ஐ. ஏ. என்று அழைக்கப்படும். அமெரிக்க உளவு ஸ்தாபனம் தெரிவித்துள்ளது.

அமெரிக்க சென்ட் கமிட்டி ஒன்றின் முன் ஆஜராகிய அமெரிக்க சி. ஐ. ஏ. தலைவர் திரு. வில்லியம் வெப்ஸ்டர் இத்தகவலை வெளியிட்டார்.

இந்தியாவின் அணு ஏவுகணைத் தயாரிப்பில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் இந்திய விஞ்ஞானி திரு. அப்துல் கலாம் என்பவர் 1960 களில் அமெரிக்காவில், வேர்ஜீனியா ரொக்கெட் தயாரிப்பு நிலையத்தில் பயிற்சி பெற்றார்.

இந்தியாவின் பிருத்வி, அக்னி ஆகிய ஏவுகணைகளைத் தயாரித்ததில் திரு. கலாமுக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு.

இப்படி திரு. வெப்ஸ்டர் தெரிவித்தார்.

தாரகைஒளி:-

நீதியைத் தயாளத்தை நாடிப்பின் செல்பவன்;
ஜீவனை நீதியை மகிமைகண் டடைவான்.

- நீதிமொழிகள்:- 21 : 21 -

எங்கள் கருத்து

நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார்!

கிறிஸ்து பெருமானின் திருப்பிறப்பை நினைந்து கொண்டாடும் வாய்ப்பு, மீண்டும் நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவோம். நன்றி நிறைந்த உள்ளத்துடன் கிறிஸ்துமஸ் விழாவைத் தகுந்த முறையில் கொண்டாட ஒழுங்கு செய்வோம்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக, இந்நாட்டில் நடைபெற்றுவரும் இனக்கலவரங்களின் விளைவாக, ஒரே இனப்பிரிவுகளுக்கிடையில் நடைபெறும் வன்செயல்களின் விளைவாக, நாடு சீரழிந்து விட்டது. தமிழ்ச் சமுதாயம் சிதறடிக்கப்பட்டு விட்டது. எத்தனையோ குடும்பங்கள் சிர் சூலைந்து விட்டன. விதவைகளின் தொகை அதிகரித்து வருகிறது. தாய் தகப்பனை இழந்து, ஆதரவற்ற நிலையில் தவிக்கும் அனாதைக் குழந்தைகளின் தொகை பெருகியுள்ளது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில், நமக்காகப் பிறந்த திருமைந்தன் இயேசுபெருமானின் திருப்பிறப்பைக் கொண்டாட ஆயத்தஞ் செய்கிறோம். நாம் செய்யும் ஆயத்தங்கள் என்ன? உண்மையாகச் செய்யவேண்டிய ஆயத்தமெது? சிந்தித்துப் பாருங்கள்! இந்நாட்களில் நமக்குக் கிடைக்கும் கிறிஸ்துமஸ் செய்தி, அன்புக்காக ஏங்கித் தவிக்கும் குழந்தைகளை அரவணக்கும் அன்புப் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதே.

அநாதையாக விடப்பட்டுள்ள எந்தக் குழந்தையைப் பார்த்தாலும், பெத்தலையில் பிறந்த அந்தத் திருப்பாலகனின் நினைவுதான் எனக்கு உண்டாகிறது என்றார் அன்னை தெரேசா அம்மையார். இந்த மணிமொழி, நமது உள்ளத்தில் பதிய வைக்கப்பட வேண்டிய அமுதமொழியாகும். இவ்வாண்டு கிறிஸ்துமஸ் விழாவுக்குக் கடவுள் நமக்கு அருளிய அமுதமொழியாக இதனை நாம் கொள்ள வேண்டும்.

குழந்தைகளை என்னிடம் வரவிடுங்கள் தடுக்கவேண்டாம். கடவுளின் அரசு இத்தகையோரதே, என்று, இயேசு பெருமான் இயம்பிய மொழிக்கிணங்க, ஏழைப்பிள்ளைகளை மகிழ்விக்கத் தக்க முறையில் கிறிஸ்துமஸ் விழாக் கொண்டாடல்களை ஒழுங்கு செய்யுங்கள். வெறும் தின்பண்டங்கள் மட்டும் வழங்குவது போதாது. அவர்களை ஏற்ற முறையில் அரவணைத்து நடத்தும் நடவடிக்கைகளைச் செய்யுங்கள். இதனையே இயேசுபெருமான் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கின்றார்.

தேம்பாவணி.
(முற்றோடர்)

அந்த வாழ்க்கை நெறியே மெய்க் கிறிஸ்தவர்க்கு உகந்ததாகும். வெளி வேஷத்திற்காகத் தவக்கோலம் கொண்டு காட்டில் வாழ்வதும் தினமும் மகவல நீராடலும் நீண்ட சடாமுடி வளர்ப்பதும் பயனற்ற செய்கைகளாகும். அகத்தின் அழகே விரும்பத்தக்கது.

“கோலமே வீணடா குளித்தல் வீணடா குலமே வீணடா துறவு வீணடா காலமே மந்திரம் கதைத்தல் வீணடா சீலமே நெடுநடை செகுத்திலால் என்பார்.”

இவ்வறத்தில் துறவறம் பூண்டு, அதன் இன்பத்தை அடைந்த யோசைப் - மரியாள் வாழ்க்கையை உற்று நோக்குவோம். மரியாள் பரிசுத்தாவியினாலே கருவுற்றார், இந்நிலையைக் கணவனுக்கு எடுத்து கூறத் தயங்கிய மரியாள், கணவன் தானாகவே “நீ கருவுற்றிருக்கிறாயே எப்படி?” என்று கேட்பான் என்று எதிர்பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் யோசைப்போ அவ்வாறு கேட்ட பாடிவலை. ஏனெனில் மனைவி கரு

வுற்ற செய்தியை அறிந்து ஊர்ஜிதப் படுத்துவதிலும் பார்க்க, அவள் மனைதப் புண்படுத்த விரும்பாததே அதன் காரணம். மரியாள் கூறத் தயங்கியதற்கு இன்னொரு காரணம் இதை நீ கணவனுக்கு எடுத்துரைப்பாயாக. என்று தேவதூதன் பணிக்க வில்லையே, என்பது தான்.

V. குரைத்தினம்.

மரியாளின் மெளனம் யோசைப்பை வாட்டியது. யோசைப்பின் சஞ்சலம் மரியாளின் வாட்டியது. தன்னை விட்டு வெளியேறத் திட்டமிட்டுள்ளான் யோசைப் என்பதை, நன்கு புரிந்த மரியாள் இறைவனிடம் முறையிடுகின்றார்:-

“வலம்படு என்வயின், வைகும் நாத்தனே இளம்படு பேதையான் தனிக்கில் சடிதோ உளம்படு துயரத்து இன்று உறுதி செய் என வளம்படு விழி சிவந்து அமுது வேண்டினாய்.”

மரியாளின் வேண்டுகல்க்கு இறைவன் அருள் சுரக்கின்றார். அன்றைய இரவு யோசைப்பின் கணவில் காபிரியேல் தூதன் தோன்றி, நிலையை,

போதகர் கடிதம்5-

அன்புள்ள தமிழ்,

உமது கடிதம் கிடைத்தது. உடனே பதில் எழுத முடியவில்லை. மன்னிக்கவும். இக்கடிதத்தில் உமது சிந்தனைக்குரிய சில கருத்துக்களைத் தருகிறேன். சிந்தித்துப் பாரும். உமது திருப்பணிக்கு இக்கருத்துக்கள் உதவும்.

இயேசுபெருமான் பொதுப்படையாகப் பிரசங்கம் செய்வதைவிட, தனி மனிதனின் உள் உணர்வுகளைப் பதப்படுத்தும் முறையில், தனிமனிதருடன் அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டார் என நற்செய்தி நூல்களில் காண்கிறோமல்லவா? கிடைக்கும் ஒவ்வொரு தருணத்தையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அவர் தனி மனிதர்களுடன் கலந்து உறவாடினார்.

சிலுவையில் கூட அவர் ஒரு திருடனுடன் பேசக் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தியதால், அவன் மனத்திருந்தினான் அல்லவா?

நம்பிற் பலர், தனிமனிதனில் கரிசனை கொள்வதில் போதிய கவனமெடுப்பதில்லை என்றே நாம் கூற வேண்டும். இதற்கு முக்கிய காரணம், அவர்கள், வேறு பல குறிப்பிட்ட பணிகளில் ஈடுபட்டிருப்பதே. எத்தனையோ சபைகளில், அன்புக்காக ஏங்கித் தவிக்கும் பலர் உண்டு. தங்கள் மனப்பாரங்களை யாராவது ஒரு நம்பிக்கைக்குரியவரிடம் கூறி மனம் ஆற வாஞ்சிப்போர் பலர் உண்டு. எல்லோரும் இதில் தவறி விட்டனர் என நான் கூறவில்லை.

சில ஊழியர், தனிமனித ஊழியத்தில் அதிக கவனமெடுத்து வருகின்றனர் என்பதை நான் மனநிலை. உதாரணமாக, கடந்த மாத இறுதியில் நான் மாங்குளத்தில் உள்ள புனித அந்திரேயா சபைக்கு குருவோடு தங்கினேன் இச்சபையில் இங்குள்ள குருவானவரும் அவரது மனைவியும், தம்மிடம் வரும் ஒவ்வொருவரின் பிரச்சனைகளையும் தனித்தனியாக விசாரித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆற்றுப்பணிகளைச் செய்து வருவதைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன். இதனால் இச்சபையில் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஊக்கமாக ஈடுபடுகின்றனர். இதுதான் இயேசு பெருமான் நமக்குக் காட்டிய திருப்பணி. எம்பெருமானின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றிப் பணிசெய்து வாரும்.

ஐயத்திரிபற நன்கு விளக்குகின்றார். இதனைக் கேட்டதும் மனைவியார் அகன்ற யோசைப் தன் அறியாமையை என்னி வேதனை அடைகின்றார்.

இதே நிலையைப் பிறிதொரு கவிதன்படைப்பில் நன்கு சித்தரிக்கின்றார். கௌதம முனிவர் தன்மனைவி அகலையை மீது ஐயங்கொண்டு சிலையாகும்படி சபிக்கின்றார். இறைவன் அவதார புருடர், அவ்வழி வந்து அச்சாபத்தை நீக்குகிறார். அகலையை கௌதமமுனிவரிடம் கூட்டிச் சென்ற அவதார புருடர்,

“நெஞ்சினில் பிழையில்லா நீ அழைத்திடுக வென்ன கஞ்சமா முனிவன் அன்ன முனிவனும் கருத்தில் கொண்டான்.”

தேவதூதனின் தரிசனத்தைப் பெற்ற யோசைப் மரியாள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் அறையின் கதவைத் தட்டுகின்றார். மரியாள் கதவைத் திறக்கின்றார். யோசைப் மரியாளின் பாதங்களில் விழுந்து கால் களைப்பிடித்துக் கொள்ளுகின்றார்.

“என்னை ஆட்கொண்டவனே, அறத்தில் உயர்ந்தவனே, உலகத்து நாயகியே, இறைவாக்கு நிறைவேற

ணமமுற்றோரை இந்த நத்தார் க்கொண்டாட்ட நாட்களில் நினைவுகூரவேண்டும். ஆண்டவர் சிலரை ஊனத்தோடு படைத்திருக்கிறாரென்று எண்ண வேண்டாம். வேறு காரணங்களால்தான் அவர்கள் ஊனமடைந்து விடுகின்றனர். கடவுள் அவர்களுக்கும் சிறப்புத்தன்மை களைத்தருகிறார் என்பதை உணர்ந்து, அவர்கள் தமக்கும், சமூகத்திற்கும் பயன்படத்தக்கதாக, வேண்டிய உதவி செய்தல் சபையின் கடமை என்பதை உணர்ந்துவது திருப்பணியாளர் கடமை.

ஒரு உதாரணத்தை எடுப்போம். கவிஞர் மில்லனுக்கு நாற்பது வயதிலே கண்மங்கத் தொடங்கி விட்டது. பின்னர் முழுப்பார்வையும் இழந்தார். ஆயினும் அவரின் கிறிஸ்தவ நம்பினர் ஊக்கத்தாலும், தூண்டுதலினாலும், அவருடைய மிகச் சிறந்த படைப்புக்களான ‘இழந்த சுவர்க்கம்’, ‘மீண்டும் அடைந்த சுவர்க்கம்’ ‘சாம்சன் அகோஸ்ட்ஸ் ஆகிய அறியாத தன்மை வாய்ந்த கவிதை நூல்களை இவர் தம் பார்வை இழந்த பின்னரே எழுதினார்.

பார்வை போய்விட்டதே என்று இவர் பதறவில்லை. தமது நண்பர்கள் கொடுத்த ஊக்கத்தால் தன் நம்பிக்கை பெற்று இறைவா! புறக்கண போய்விட்டாலும் என் அகக்கண்ணால் உம்மையும் உமது படைப்புக்களையும் பார்க்க எனக்கு அருள் தாரும்” என்று வேண்டினார். இறைவனின் அருள் பெற்றுச் சிறந்த கவிஞர் ஆகினார். இதைச் சிந்தித்து, இத்தகைய உதவிகளை ஊனமுற்றோருக்குச் செய்ய உமது சபையாரை வழி நடத்தும்.

-அள்ளு.

சிந்திக்க.

போல் ட்ரா மெல்லி என்ற பிரான்ஸ் தேசத்தவர் ஒரு நத்தையை, தன் வீட்டுப்பிராணியாக வளர்த்தார். நத்தை வளர்த்த மனிதர், உலகில் இவர் ஒருவர்தான். அந்த நத்தையே உலகின் மிகப் பெரிய நத்தையாகிவிட்டது. 5 வயதுடைய இதன் எடை ஒன்றரைக் கிலோ ஆகும். இது விலங்குகள் பற்றிய ஒரு படத்தில் நடித்தும் விட்டது. இதனை ‘போல் ட்ரா மெல்லி’ ஆபிரிக்காவிலிருந்து வந்த கப்பல் ஒன்றிலிருந்து கண்டெடுத்து வளர்த்தார்.

இவ்வலகு துதிக்கும் இறைவனையே கருக் கொண்டவனே, நான் நினைப்பதையெல்லாம் அறியும் தெய்விகஞானம் படைத்தவனே, நீதி வழுவீ, குற்றத்திலே முழுகியிருந்த என்னை ஆண்டவராகிய உன் மகனே மன்னித்து போல நீயும் என்னை மன்னிப்பாயாக. உன்னை வருத்திய என்னை நீ மன்னித்தாலொழிய உன் பாதங்களை விட்டு நான் அகல மாட்டேன்” என இறைஞ்சினார்.

கணவரிடம் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக் கண்ணுற்ற மரியாள் மகிழ்ச்சியடைந்த போதிலும் தன் கணவன் தன் காவில் விழுந்து மன்னிப்புக் கோரியதைச் சகிக்க முடியாதவளாக, தானும் தன் கணவன் பாதங்களில் வீழ்ந்தார். “இறைவனின் தாய் என் கால்களில் வீழ்வதா என்று அவளைத் தூக்கியெடுக்கின்றார். ஆயினும் அவள் தடையை மீறி மீண்டும் அவள் பாதங்களில் வீழ்ந்து அன்பரே இவ்வண்மையை இதுவரை உமக்குத் தெரிவிக்காய் வைத்த என்னை மன்னித்தருள வேண்டும் என்று இரந்து வேண்டினார். வளரும்.

விசுவாசத்தால் நீதிமான் பிழைப்பான்.

மாற்றிவந்தன. இந்தத் திருமறைப் பதிப்பைத் தொடர்வதற்காகவோ, பிற எழுதியதற்காகவோ, எந்தப் பதிப்பாளர்களிடமிருந்தும் மாட்டின் லூதர் பணம் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் தம்முடைய எழுத்துக்களுக்காக ஒரு சதமாயினும் பணமாகப் பெற்றதில்லை. இதை நினைக்கும் போது, அவருடைய பெருந்தன்மையின் மாண்பு நமக்குத் தெளிவாகிறது.

(முற்றொருள்)
மாட்டின் லூதரின் சபைச் சீர்திருத்தப் புரட்சியைத்தொடர்ந்தே, இங்கிலாந்தில் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் தொழிற்புரட்சியும், 18 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரஞ்சுப் புரட்சியும், அதற்கு அடுத்த நூற்றாண்டில் அமெரிக்க சுதந்திரப் போரும் ஏற்படலாயின. உலக வரலாற்றை மாற்றி அமைத்த ஒருவர் என்று லூதரைப் போற்றுகின்றவர்கள், கிறிஸ்தவ திருச்சபைகளின் தலைவர்கள் மட்டுமல்ல, பொதுவுடைமைக் கொள்கையை நிறுவிய கார்ல் மார்க்ஸ்கும் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்.

இத்தகைய போராட்ட வீரரின் முயற்சிகளை நகக்கும் வகையில், ரோமத் திருச்சபையின் மேலிடம் பல நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாயிற்று. அவருடைய நூல்களைத் தரக் குறைவாக மதிப்பிட்டு அவற்றை மக்கள் படித்திடாவிடாமல் தடைவிதித்து, அவை அச்சிடப்படாமல் தடுத்து, அதற்குப் பின்பும் மிச்சமாயிருந்த பிரதிகளைத் தீக்கிரையாக்கவும் செய்தது திருச்சபையின் மேலிடம்.

லூதருக்கு எதிராகப் போப்பரசர் வியோ ஆணை பிறப்பித்து, அவரைத் திருச்சபையிலிருந்து விலக்க முற்பட்ட போது, அந்த ஆணையை, பிசாசினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆணை என்றும், அதை நடைமுறைப்படுத்திய பாப்பரசர், அந்திக் கிறிஸ்துவே அன்றி வேறல்லர் என்றும், ஜெர்மானிய மக்களிடம் துணிந்து கூறினார். பொதுமக்களுக்கு முன், அந்த ஆணையைத் தீயிவிட்டுக் கொழுத்தினார். இன்றும் விட்டன்பாக் பேராய் வளாகத்தில் ஒரு பெரிய மரம் திருப்புவேலியோடு பாதுகாக்கப்படுகிறது. அங்கு பின்வரும் வாசகம் ஒன்று எழுதப்பட்டுள்ளது:

“1521 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 10 ஆம் நாளன்று இந்த இடத்தில்தான் லூதர், பாப்பரசர் ஆணையை நெருப்பிலிட்டுக் கொழுத்தினார்” - என்பதே. ஓர் மீள் (Worms) என்ற இடத்தில் ரோமானியத் திருச்சபைத் தலைவர்கள் அவரை விசாரணைக்கு அழைத்த போது, அங்கு அவர் துணிந்து சென்று தம்முடைய வாக்கு மூலத்தைக் கொடுத்தார்.

“நீ எழுதியவைகள் தவறு என்று உணர்ந்து அவற்றைத் திரும்பிப் பெறத் தயாராய் இருக்கிறாயா?” என்று கேட்டபோது, ‘அவற்றுள் எதையும் நான் திரும்பிப் பெறமாட்டேன். என் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக எதையும் செய்யமாட்டேன்’ என்று கூறி, ‘இதுவே என் உறுதிநிலை, இதை மீறி நான் எதையும் செய்யமாட்டேன். கடவுளே எனக்குத் துணை’ - Here I stand. I can not do otherwise. So help me God. - என்று தம்முடைய உலகப் புகழ் வாய்ந்த இந்த வாசத்தோடு தம் வாக்கு மூலத்தை முடித்துக் கொண்டார்.

அதன் விளைவாக 1521 ஆம் ஆண்டில் திருச்சபையிலிருந்து லூதர் விலக்கப்பட்டுச் சிறைக்கைதியாக வார்ட்பெர்க் மாளிகைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டார். அங்கிருந்த காலத்தில்தான், திருமறை மொழி பெயர்ப்புப் பணியில் மும்முரமாக ஈடுபட்டார். இத்திருமறையின் முழுப் பதிப்பு 1534 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. 40 ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக ஒரு லட்சத்திற்கும் அதிகமான பிரதி

கள் விற்பனையாயின. 52 பதிப்புக்கள் வெளிவந்தன. இந்தத் திருமறைப் பதிப்பைத் தொடர்வதற்காகவோ, பிற எழுதியதற்காகவோ, எந்தப் பதிப்பாளர்களிடமிருந்தும் மாட்டின் லூதர் பணம் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் தம்முடைய எழுத்துக்களுக்காக ஒரு சதமாயினும் பணமாகப் பெற்றதில்லை. இதை நினைக்கும் போது, அவருடைய பெருந்தன்மையின் மாண்பு நமக்குத் தெளிவாகிறது.

லூதர், ரோமர் நிருபத்திற்கு ஜெர்மானிய மொழியில் எழுதிய விளக்க நூலின் முன்னுரையின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பை ஏறத்தாழ 200 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், 1738 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 24 ஆம் திகதியன்று, லண்டன் மாநகரில் வாசித்த ஜான் வெஸ்லி, விசுவாசத்தாற் கிடைக்கும் கடவுளின் ஏற்புதலை முழுமையாக உணர்ந்து கொண்டு, அன்றிரவே கிறிஸ்துவைத் தம்முடைய மீட்பராக ஏற்றுக் கொண்டார்.

லூதரின் வாழ்க்கையில், அவர் புரட்சியாளர் என்பதை விளக்கும் இன்னொரு நிகழ்ச்சி அவருடைய திருமணமாகும். ‘கேர்லி’ என்னும் பெயருடைய பெண்ணை மணந்து கொண்டார். இப்பெண் கன்னியர் திருமடத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவர் எனக் கூறப்படுகிறது. இவ்வறத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி, மக்களை வளர்த்த பெருமை அந்த அம்மையாரைச் சாரும். நெடுங்காலமாக இவர்கள் வறுமையில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆறு பிள்ளைகளில் மூன்று பிள்ளைகள் இறந்துவிட்டன. தம்முடைய வறுமைப்பற்றியும், உடல் நிலைப்பற்றியும் எழுதும்போது, ரொட்டியும் தண்ணீர்தான் உணவாக இருந்தால் தமக்குப் போதுமென்றும், அவர் இன்னும் ஓராண்டு காலத்திற்கு மேல் வாழமுடியாது என்று மருத்துவர்கள் கூறியபோது, அதைப் பற்றித் தமக்குக் கவலையில்லை என்றும், வாழ்க்கையை இன்னும் இன்பமாக்கிக் கொள்ளாமல், எது கிடைத்தாலும் அதை அருந்தி வாழ்வேன் என்றும் கூறினார்.

தம்முடைய நண்பர்களோடு அவர் தம் வீட்டில் அல்லப்போது பேசி வந்தவைகள் இப்போது அவருடைய உள்ளத்தையும், கொள்கைகளையும் தெளிவாக்கிக் காட்டும் குறிப்புக்களின் தொகுப்பாக அமையும் நூலாக அமைந்துள்ளது. அவற்றுள் - The Table Talk of Martin Luther, என்னும் அந்நூல் பெரிதும் மதித்துப் போற்றப்படுகிறது. - (வளரும்) -

குழந்தை மரணங்கள்.

உலகின் மூன்றிலொரு பங்கு குழந்தை மரணங்கள் பங்களாதேசம், இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய மூன்று நாடுகளிலேயே நிகழ்கின்றன என யூனீசெப் அறிக்கையொன்றில் காணப்படுகிறது. கடந்த 12 மாதங்களில் உலகில் ஐந்து லட்சம் பிள்ளைகள் அபிவிருத்தி குறைந்ததாலே தடைப்பட்டதாலே இறந்திருப்பதாகவும் அந்த அறிக்கை கூறுகின்றது.

கடன்பட்டுள்ள அரசாங்கங்கள் தமது செலவைக் குறைக்க வேண்டி சமூக சேவைக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டைக் குறைத்தமை குழந்தைகளின் நலனைப் பாதித்துள்ளது. அபிவிருத்தி குறைந்த 40 நாடுகள், கடந்த சில

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தின் விவரங்கள்.

தமிழ் எழுத்து வரிசையில் 13 எழுத்துக்கள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டன. அவற்றை நான்கு பிரிவுகளில் கவனிப்போம்.

1.) “ஆ” கார உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் வரிசையில் உள்ள மூன்று எழுத்துக்களும்:-

- 1) ண- (ண் சக ஆ)- ணா
- 2) ற- (ற் சக ஆ)- றா
- 3) ன- (ன் சக ஆ)- னா

2.) “ஐ” கார உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் வரிசையில் உள்ள நான்கு எழுத்துக்களும்:-

- 4) ணை- (ண் சக ஐ)- ணை
- 5) லை- (ல் சக ஐ)- லை
- 6) னை- (ன் சக ஐ)- னை
- 7) னை- (ன் சக ஐ)- னை

3.) “ஔ” கார உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் வரிசையில் உள்ள மூன்று எழுத்துக்களும்:-

- 8) னை- (ண் சக ஔ)- னை
- 9) னை- (ன் சக ஔ)- னை
- 10) னை- (ன் சக ஔ)- னை

4.) ஓகார உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் வரிசையில் உள்ள மூன்று எழுத்துக்களும்:-

- 11) னை- (ண் சக ஓ)- னை
- 12) னை- (ன் சக ஓ)- னை
- 13) னை- (ன் சக ஓ)- னை

இந்தப் பிரிவுகளை நன்கு புரிந்து கொண்டு, புதிய எழுத்துக்களையும் அதன் வடிவங்களையும் மனதில் பதிய வைத்தால், விரைவில் இவற்றைக் கையாளலாம்.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே புனி மீதினில் வந்தவனே என்னை மீட்டிடவே எடுத்த கோலமிதோ. மின்னூர் நெஞ்சடைமேல் முன்முடி சூட்டினரோ. கண்ணு என் மீட்க கல்வாரி சென்றனையே. ஐம்பொருள் காயமேற்றாய் அடியவன் பாவம் தீர மெய்யெல்லாம் உழுதுவிட்டார் மேதினி நீ மீட்க. அன்பே ஆகியிரே அன்பைக் கண்டேனய்யா. வம் பென் வினைதிர்க்க வாழ்த்தியை சிலுவையிலே ஐயா அடி தொழுதேன் உய்யும் வழி தந்தாய் மெய்யாய் என ஆள்வாய் மெய்யாய் சாட்சியதாய். பாகிராஜீவன்.

ஆண்டுகளாக, சுகாதாரச் செலவை 50 வீதத்தாலும் கல்விக்கான செலவை 25 வீதத்தாலும் குறைத்துள்ளன. இவற்றுள் அரைவாசி நாடுகளில் பாடசாலை செல்லும் சிறுவர் தொகையும் குறைந்து வருகிறது.

ஆசிய நாடுகள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறிக் கொண்டிருந்த போதிலும் பெரும்பாலான வறிய மக்கள் அங்குதான் உள்ளனர். ஏனைய அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் கடன்பளுவிலும் மூலப்பொருள்களின் விலை வீழ்ச்சியிலும் அபிவிருத்தி பின் தங்கியுள்ளது.

பல நாடுகளில் பொறுப்பற்ற விதத்தில் கொடுக்கப்பட்டு, பொறுப்பற்ற விதத்தில் பெறப்பட்ட கோடிக் கணக்கான டாலர்களினால் ஏழைகள் அடைந்த நன்மை மிக அற்ப

தொழிற் பயிற்சிகள்

பின்வரும் பயிற்சிகளுக்கு 16 - 23 வயதுக்குட்பட்ட ஆண்களிடமிருந்து 30-12-89 இற்கு முன் விண்ணப்பங்கள் கோரப்படுகின்றன.

1. விவசாயம்:

ஒரு வருடம்
கட்டணம் இல்லை

2. வெல்படிங்:

4 மாதம்.
கட்டணம் மாதம் ரூபா 500/-
முழுப்பயிற்சிக்கும் ரூபா 2000/-

இப் பயிற்சிகளுக்குத் தெரிவு செய்யப்படுவோர் நிலையத்தில் தங்கியிருத்தல் வேண்டும்.

தங்குமிடமும் உணவும்

இலவசம்.

பயிற்சி முடிவில் சான்றி

தழ்கள் வழங்கப்படும்.

பணிப்பாளர்.

வை, எம். சி. ஏ.

இளைஞர் பயிற்சி நிலையம்

பரந்தன்.

தேவை.

மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

பொன்னூர் மேனியனே.

Editorial:

Educational Realities.

With the G. C. B. (A/L) Examination finally concluded in a climate of relative tranquility, many parents in Sri Lanka have heaved a sigh of great relief. The reality of the Students' devotion to study was indubitable. To that extent, the parents' worry and the schools' flurry were understandable.

The news now emanating from the University that courses in future would be revamped to blur the rigid distinction between "Arts" and "Science" subjects is a step long overdue.

Roman History tells us that the education of the early Romans left out too much. They were not intellectually equipped to meet the changes that came upon them suddenly with the force of a tornado. An education too closely connected with the practical, proved fatal. The mind and the imagination were left unfilled for the task of living in a world which was not chiefly "chemical".

On the other side, pre-occupation with and consuming interest in, the humanities, in the context of a renaissance in our art, music, aesthetics and drama have, to some degree, we fear, affected the standards in subjects as mathematics — an area of knowledge which was the high point of the achievement of the Jaffna Tamils in the sphere of secondary and higher education for well nigh five decades.

In some knowledgeable circles, there is even an opinion expressed that it is not English alone that has been a problem at the O. L. stage but even mathematics in which subject the standard of attainment of pupils at public examinations have fallen far short of the standard set by an earlier generation. Allen Abraham (of Jaffna College) of Haley's Comet (1911) fame, reached the pinnacle of his distinction by his mathematical calculations, having had his school background and his training as a teacher at Tellippalai, at a time when the American Mission in Jaffna, on higher orders, had put a lid on all English education in Mission schools. (In his conclusions, he was pitted against astronomers of international reputation)

Four of five of the world's children live in developing countries. Let us not delude ourselves. English is important as an International language (It is always dark at the foot of a lighthouse. Without English, we will be at the foot of the light house) Science is important for material advancement. Tamil is important as our mother tongue. But mathematics is important to enable the child to think for himself or herself in an age of mechanical contraptions. It is basic to all departments of life.

The warning Inscription on Plato's "ACADEMUS" — the intellectual centre of Greece for 900 years is educative:—

"Medeis Ageometretos Eisito"

(Let no one without Geometry enter here)

NAMIBIA.....

continued from 24.11.'89 issue

There is more action to follow, including Usama's death in a bigger terrorist attack on buses carrying Arabs to work in Israel proper. But the incident described above despite its horror, is also the most hopeful sign in the novel—that not every Arab or Jew wants absolute irreconcilability.

Barbara Kingsolver's first novel, *The Bean Trees*, packs a whole raft of problem situations into one slender tale, but she does it with wit and charm and grace. She weaves the lives of a good many Americans of various persuasions into the misfortunes and fortunes of two Kentucky country girls who meet each other for the first time in a sort of exile of their own making in Tucson, Arizona. The one left Kentucky when she married a Mexican rodeo hero, who has now abandoned her and their son. The other gal, who calls herself Taylor Greer

(new place, new name!) simply leaves her job and her mother's home one day in an old Volkswagen (so broken down that it reminds one of John Steinbeck's *Grapes of Wrath*). While taking a coffee break near the Cherokee Indian Reservation in Oklahoma, she is left with an Indian baby girl whom she decides to call "Turtle."

Because her tires give out Taylor meets an older woman who runs a used tire shop and garage in Tucson and later gets to know a refugee couple from Guatemala (a place she has never heard of before), and thus we are introduced, through the eyes of Kentucky country innocence, to the Sanctuary Movement in the Southwest of the United States. Estevan and Esperanza, teachers, face almost certain arrest and deportation back to Guatemala, where their lives are in very certain danger, and our gal Taylor is forced by the Arizona child welfare authorities into going back to Oklahoma and getting papers that

WANTED TRAINEE NURSES - GREEN MEMORIAL HOSPITAL MANIPAY, WILLIS PIERCE SCHOOL OF NURSING.

Applications are invited for the following courses.

1. General Nursing — Training period three years.
2. Mid Wifery — Training period two years.

Qualification required:

G. C. E. (O/L) — Credit passes in two of the following: Tamil, English, Maths, Science, Health Science & Six passes in all.

Age between 18 — 22 years.

Applications close on 15. 01. 1990.

APPLY To:
THE PRINCIPAL,
SCHOOL OF NURSING,
GREEN MEMORIAL HOSPITAL,
MANIPAY.

will legally entitle her to keep Turtle as her own daughter. Her older friend tells her about the desperate plight of Estevan and Esperanza, who have meanwhile also become her good friends. So she offers to take them with her to Oklahoma to another safe house. The Happy Ending occurs when the couple proves able and willing to pose as Turtle's dead parents and sign "their" daughter over to Taylor in front of a compliant lawyer.

The almost too patent way that "all things work together for them who love the Lord" in this novel is mitigated by the delightful dialect telling of the story, through either Taylor's voice or that of the other gal, Lou Ann. Shades of character and opinion come only in the limited cast of characters the reader meets and therefore seem perfectly natural. It's a treat to read a book that so charmingly pleads the case not only of the illegal Central American refugee in America, but also of mixed marriages, American Indians, and unwed or abandoned motherhood. (All these books are available in the Daniel poor Library of Jaffna College.)

-- Robert Porter

The Late Rev. M. Devadasan Service of Thanksgiving.

A Service of Thanksgiving was held by the Diocese for the life and work of the Rev. M. Devadasan who died on the 25th of June, 1989. The North Erlalai Church with its usual carpet

seating arrangement was packed full with family members, former parishioners and friends at 10.30 a.m. on Thursday the 7th of December for the service. It was led by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. Mr. T. Sathianathan of the Araly Church paid a touching tribute to the life and work of the Rev. Devadasan. He referred to his deep commitment to the pastoral ministry and the zeal and enthusiasm with which he regularly visited his parishioners along with his wife. He went out of his way to be helpful to those in need or sickness. He was truly a reconciler, healing the divisions and splits in the congregation through his tact and peace making role. Above all, he was diligent in the ministry of the word and the sacrament. The community has lost a Pastor who was loved and respected by all.

The Rev. D. S. Thiagarajah preached the sermon based on the text 2 Tim. 4:7. 'I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith. Henceforth there is laid up for me the crown of righteousness.' He preached a moving message presenting the crown of righteousness as what awaits "all who have loved his appearing." The lessons at the service were read by Athavan and Miss G. Markandu the elder son and sister of the departed one. Miss. Anuja Thambithurai sang a special song.

A fellowship lunch followed the service arranged by Mrs. Devadasan and the family.